

IZJAVA ERDALA TRHULJA

Agrokomerc je pokrenuo
biološku proizvodnju jaja i
keksa tops (Video)

KAKO SU UNIŠTENI PRIVREDNI GIGANTI

Vlast SDA godinama je samo
radila na sistemskom
urušavanju privrednih gigan...

HOĆETE LI MU HALALITI?

Fikret Abdić – Pit
pitam?

Objavljeno prije 16 sati - 14.02.2013

HOĆETE LI MU HALALITI?

Fikret Abdić – Pitam se pitam?

BRĄĆO, HOĆETE LI HALALITI NAŠEM BABI?

Poštovani,

ja sam vjerski službenik ili kako se to kaže hodža u jednom Džematu u našoj Kladuši. Iako nisam bio direktno upleten u tragične, ratne, međumuslimanske sukobe u Krajini zbog svoga posla, ipak sam tu nesreću teško proživljavao i izgubio brojne najuže rođake, komšije i prijatelje na obje sukobljene strane.

U vršenju imamskog posla poslije rata nebrojeno puta sam bio između „dvije vatre“ i vjerovatno je malo ljudi koji su teže od mene prihvatili podjelu, pa čak i riječi „korpusovci“ i „autonomaši“. Vrlo teško je bilo u tom vremenu gledati i razumjeti diskriminaciju, gledati iseljavanje našeg naroda i ja sam činio ono što sam mogao, tako što sam u džamiji i u vjerskim obredima uvijek sa vjerske strane pozivao na sabur, suživot i toleranciju i u tim trenucima koristio iskustva naših islamskih ratnika i njihovo postupanje sa zarobljenicima i poraženima.

Taman kad sam doživio da ne moram šaputati i da se ne moram obazirati oko sebe i gledati pred kim ću šta govoriti sada dolazi nova podjela među mojim džematlijama koja me pogodila kao munja i koju, možda nije ispravno reći, podnosim teže nego i onu ratnu i krvavu.

Fikreta Abdića nikada nisam upoznao, osim u pričama koje su bile ovakve ili onakve, od onih mesijanskih do onih koje su svojstvene satani, i da budem iskren nikada mi se nisu sviđali ljudi preke naravi i ljudi koji nisu vjerovali u Boga, a on je upravo taj.

Poštujem ja što je on napravio sa ovom sirotinjom za vrijeme socijalizma, ali realno on ima i „zasluge“ što je ista ta sirotinja „zavijena u crno“ i ne vidim u tom čovjeku nimalo ljudske topline i milosti. Njegove oči odaju da se radi o smutljivcu i čovjeku kojeg karakteriše pohlepa i osobine koje se pripisuju iblizu.

Nisam član bilo koje političke stranke, a moja uža rodbina je „bliska“ i podržava DNZ, iako sam nastojao da ta podrška bude tiha, kako zbog moga zanimanja, tako i zbog toga što je moja porodica izmješana i nije izvorno „kladuška“, pa se to onda može pogrešno gledati.

Jako sam kao čovjek blizak sa ljudima iz vrha DNZ-a, a posebno sa Dolićem, Adom, Husom, Hafezom, Sejfom i još nekima o kojima sam sa ponosom govorio kao o ljudima koji su vrlo zaslužni što se među ljude vratio razum, komšiluk, solidarnost i što uz to nikada nisu zaboravili ko su i nisu nikada prodali obraz i onog običnog malog čovjeka.

Smatrajte me kako god hoćete, ja sam obični hodža, imam, čovjek, građanin, koji se sigurno i ponosno osjeća među ovim ljudima i kome je sada teško slušati klevete i propagandu kojoj su izloženi ovi ljudi, često i od onih kojima su upravo oni najviše pomogli.

Ponovo sam prinuđen šaptati i suzdržavati se, iako Allah dž.š. i Ku'ran traže od mene da veličam i propagiram toleranciju, pravdu, istinu i nadu.

Kada bih doslovno, danas, u svome džematu propagirao i ponašao se onako kako to od mene traže vjera Islam i časni Ku'ran, vjerujte zavadio bih veliki broj džematlija, i u ostalom nije isključeno da bi ostao bez posla lakše nego 1996. godine kada sam se našao u sličnoj situaciji.

Kada bih rekao da je lopov i lažov za onoga koji to stvarno jeste ili da je pošten, hrabar i pravi čovjek onaj ko to također jeste, bio bih predmet ogovaranja i uzročnik širenja netrepeljivosti među ljudima u džematu.

Iako sam učen čovjek i ako već hoćete hodža, ja sam u velikom iskušenju i često se sam pitam jesam li ja to i činim li ja ispravnu stvar što šutim i što se suzdržavam javno istinu nazvati istinom, a laži lažima.

Vrlo neugodno sam se osjećao kad sam na jednoj džemazi u Podvzvodu iz straha od komentara izbjegavao susret i pozdrav sa predsjednikom DNZ-a Rifetom Dolićem kojeg jako poštujem kao političara, kao vjernika i čovjeka.

Nazvao sam ga sutradan, nakon moralnog suočenja sa samim sobom i nakon dosta razmišljanja izvinuo mu se i tražio halal.

Još jednom je kod mene pokazao manire velikog vjernika, čovjeka i političara rekavši mi „Moj efendija, ja sam u životu svašta proživio i sada teško proživljavam da od mene okreću glavu oni za koje sam puno uradio. Ne bojim se ja i ne stidim njih, ja se bojim kako ću sutra reagirati kada mi ti isti nazovu selam i pogledaju mi u oči, kao da se ništa nije desilo. Efendija moj, ja vjerujem u Boga, istinu i pravdu, i vjera mi daje snagu, pa sam uvijek do sada pobjeđivao u borbi protiv laži, nepravde i nevjere. Tako će, moj drug, biti i sada. Nemoj se nadati zlu od onoga koga ne znaš i kome nisi pomogao, nadaj se zlu od onoga kome si pomogao.“

Ove riječi od mog ahababa Rifeta Dolića nikada neću zaboraviti i u njima je sažeta sva filozofija današnjeg života i našega čovjeka, a u njima sam i ja pronašao sebe i naravno naši pozdravi su sada srdačni i sa osmijehom na licu koji govori više od riječi.

Moram priznati da je ova današnja propaganda veliko zlo i da ljude teže pogađa od neimaštine, a u mojih 47 godina života nikada nije bilo ovoliko ogovaranja i prljavštine i nikada više kolebljivosti i naivnosti kod običnih ljudi.

Na ovo pismo su me ponukale dvoličnosti koje pokazuju ljudi u svojim pričama o ovom današnjem stanju podjela u DNZ-u u kojima od jednog te istog čovjeka možete čuti toliko suprotnosti da to nije za povjerovati.

Kako sam ja hodža, onda u fokus svoje priče moram staviti vjeru, smrt i Sudnji dan koji čeka svakog čovjeka i svako živo biće i o čemu čovjek mora misliti.

O vjeri svakog čovjeka, pa i Fikreta Abdića suditi će Allah dž.š., a na ovome svijetu koliko ja znam Fikret Abdić se nikada nije izjasnio da vjeruje u bilo kojeg Boga ili vjeru, osim vjere u novac. Kako će se Fikret Abdić suočiti sa susretom sa Allahom dž.š. i Sudnjim danom to ja ne znam, ali sa ljudima i povjerljivim društvom sam nedavno komentarisao scenario koji čeka njegovu porodicu na smrtni dan, kad god on došao.

Za smrtni dan, za smrtnika i za njegovu porodicu halal je važan vjerski i porodični čin, o kome god se radilo. Nakon svih i brojnih priča koje sam imao priliku čuti u ovom nesretnom vremenu pokušavam sebi predstaviti čin traženja halala za slučaj smrti Fikreta Abdića i onda se prisjetim svih priča i kletvi koje sam imao priliku slušati:

- Otimao zemlju u bescijenje, jednako od bogatih i sirotinje,
- Proizvodio protivnika, izdajnika i neprijatelja od svakog ko mu se suprotstavio i ko nije mislio kao on,
- Velikim dijelom i zbog njegove politike, veliki broj mrtvih, invalida, tugujućih porodica i siročadi,
- Puno neisplaćenog novca porodicama u ratu, koji je poslan preko Beča, a koji su prisvojili on i njegova kompanija,
- Milioni maraka dugova za pozajmljeni novac koji nikada ili bar ne za života Fikreta Abdića neće biti vraćen,
- Veliki ili sve veći broj onih koji su preselili na ahiret, a Fikret Abdić i njegova porodica se nisu udostojili ni upitati treba li novac, koji su umrli njima pozajmili i kada će vratiti,
- Stotine onih kojima Fikret Abdić i njegova djeca nisu isplatili plaće za rad u njihovim firmama Finab-Rijeka, Finab-Velika Kladuša i Ekofarm-Maljevac, među kojima ima onih kojima se duguje preko 30, pa čak i 40 plaća. Od ovih ljudi kojima nisu nikad isplaćene zarađene plaće ima i mojih bližih rođaka i poznanika. Nedavno sam čuo od jednog kolege hodže da je bio na džezazi nekom Ahmetaševiću koji je radio u Finabu i da su mu ostali dužni 41 neisplaćenu plaću, a da je umrli živio dosta bijedno.
- Stotine onih kojima Fikretove firme nisu uplaćivale radni staž i koji imaju probleme prilikom obračuna radnog staža za penziju,
- Brojne porodice poginulih iz Narodne odbrane i invalidi koji su ogorčeni da ih Fikret Abdić nikada nije spomenuo, a kamoli pomogao,
- Bogaćenje i zbrinjavanje svoje djece i rodbine na račun onih kojima je dužan za pozajmice, za neisplaćene plaće i neuplaćeni radni staž,
- Stalno laganje i petljanje sirotinji i zavađanje ljudi i drugo.

Nakon ovih i nekih drugih priča u čiju istinitost sam se u većini slučajeva lično uvjerio onda kao vjernik i hodža sebi i drugima postavljam pitanje misli li ovaj čovjek na smrtni dan i kako će njegova porodica doživjeti tada suočenje sa ovim pitanjima.

Lično sam imao priliku čuti, ne mali broj ljudi, koji su rekli da će ako budu živi na dan sahrane Fikreta Abdića obavezno prisustvovati sahrani i da će javno reći da im je ostao dužan i da neće halaliti.

Da li će djeca Fikreta Abdića uopće i sugerisati hodži koji bude predvodio dženazu da uopće spominje dugovanja i da se oni kojima je njihov otac dužan jave njima da izmire dugovanja, kako je naš islamski običaj?

Koliko će biti takvih ljudi koji će se javiti?

Znam neke koji se kunu da će se javiti javno i glasno da svi čuju.

Hoće li Fikret Abdić na onaj svijet otići i ležati u zemlji pod dugovima i teretom halala?

Računaju li Fikret Abdić i njegova porodica kako će na kraju dženaze namaza izgledati ono posljednje ovozemaljsko pitanje: „BRAĆO, HOĆETE LI HALALITI OVOM MERHUMU?“ i koliko će ljudi odgovoriti sa „ne“ ili „nećemo“?

Znaju li Fikret Abdić i njegova porodica da su dugovanja i halal temelji Džehennema i bez halala roditelja, za dug ili za klevetu ne može doći ni blizu vrata Dženneta?

Razmišljaju li Fikret Abdić i njegova djeca o smrtnom i Sudnjem danu ili misle da će i to biti jedna velika farsa i predstava kao i sav njihov dosadašnji život?

Znaju li Fikret Abdić, njegova djeca, porodica i neki ahababi da Allah dž.š. od svih nevaljalih ljudi najviše ne podnosi smutljivce i ljude koji proizvode svađu i podjele među ljudima?

Nisam odlučio da ovo napišem iz bilo kakvih političkih pobuda ili iz bilo kakve mržnje prema Fikretu Abdiću, već isključivo iz vjerskih i ljudskih osjećaja i sa molbom Allahu dž.š. da nam podari razuma i sabura, a onima koji predvode narod da podari još i pameti i mudrosti.

Gospodine Abdiću vrijeme je da uzmete abdest i da pod abdestom razmislite sa čime dočekujete smrtni i Sudnji dan i suočenje sa Allahom dž.š. i svojim dobrim i lošim djelima.

Neka vam Allah dž.š. bude u pomoći.

Izvor vijesti: fikretabdic.com
